

нута да додемъ да се съгласимъ, че Лепавцовъ казва вѣрно, то вий кое ще вземете за вѣрно, при таквъзъ голѣмо резнообразие? Г-нъ прокурора, въ първата си рѣчь, зима за достовѣрно това, което е казано въ обвинителния му актъ, а посетнѣ, доде да каза, че трѣбва да се вземе за достовѣрно туй, което Лепавцовъ е казалъ въ прѣдварителното дирение, и че сжда даже може да си избира, да зима тия показания, които иска. Но моя защитникъ му каза, че неможе да се вземе за достовѣрно това, а да се вземе това. И, ако е да си избираме показанията и доказателствата, то може г. прокурора да си избере туй, което е най-строго и най-добрѣ обмислено казано. Но тогава нека да си избира и азъ, да взема това, което е лѣсно за менъ, т. е., че като съмъ чулъ Лепавцова да говори, казалъ съмъ му да не дрънка такива глупави работи. Азъ мисля, че трѣбва да се приеме за вѣрно това, което се казва на сждебното дирение, но и азъ сега незная кое да взема за вѣрно, когато тукъ се разви съвършенно друга теория. Азъ настоявамъ, че нищо подобно не съмъ говорилъ никога на Лепавцова, както се показва тукъ. Даже мисля, че бихъ могълъ да намѣря доста разнородни показания освѣнъ тия, за които говорихъ, и, като знаяхъ отъ по-напрѣдъ тия голѣми противорѣчия, за това азъ съ своето заявление до военния полевой сждъ, отъ 15-й Юний т. г., искахъ да прѣгледамъ тия Лепавцови показания, но съ постановление № 17 отговорими се, че това мое искание било неоснователно и не се удовлетвори. Азъ бихъ намѣрилъ много още повече разни показания, защото самъ съмъ виждалъ, собственорѣчни показания такива, какъ се правятъ, какъ се укастрятъ, и въобще какъ се правятъ, както е тѣмъ угодно било. Сега, върху такива оригинални показания да се иска наказание, незная до колко това ще бжде основано на справедливостта, на закона. И г. прокурора, пакъ върху тия показания, намира, не само да съмъ виновенъ, и да се накажа съ малкото наказание — съ смъртъ, като главенъ мораленъ виновникъ, но още и като вдѣхновителъ на заговорщицитѣ. А на какво основание той иска това наказание? На какво гради туй свое обвинение? На това, че „мисли Лепавцовъ“ казва, „да е въ числото на заговорщицитѣ и Китанчевъ“, когато въ показанията на Лепавцова, това го нѣма.

Дѣйствиелно, г-нъ прокурора, като говори, въ рѣчта си, при всичко че каза, че като за насъ тукъ прѣстѣпници, той